

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Επί του σχεδίου νόμου Σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος και
Ενέργειας

‘Ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της Οδηγίας 2014/89/ΕΕ «περί
θεσπίσεως πλαισίου για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό» και άλλες
διατάξεις’

Επί της αρχής:

Μέρος Α’

Με τις διατάξεις του παρόντος νόμου εναρμονίζεται το εθνικό δίκαιο ως προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2014/89/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 2014: «περί θεσπίσεως πλαισίου για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό», για την αποτελεσματική εφαρμογή του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού στα ύδατα της ΕΕ. Στόχος της οδηγίας είναι η δημιουργία ενός κοινού πλαισίου για το θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό για τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που θα συμβάλλει στη βιώσιμη ανάπτυξη των θαλάσσιων δραστηριοτήτων και την αειφόρο χρήση των θαλάσσιων πόρων.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, μέσω της Οδηγίας θεσπίζει κανόνες σχετικά με το θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό, ενώ η διαδικασία σχεδιασμού υλοποιείται από τις αρχές των κρατών μελών, σύμφωνα με τις εθνικές τους διοικητικές και συνταγματικές δομές, τις εθνικές τομεακές πολιτικές τους προτεραιότητες και, στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, θα πρέπει να στηρίζεται στους υπάρχοντες μηχανισμούς και στις υπάρχουσες πολιτικές, με βάση τις αρχές της αναλογικότητας και επικουρικότητας. Η εναρμόνιση του εθνικού δικαίου με την ενωσιακή οδηγία πέρα από υποχρέωση της χώρας αποτελεί και μια ιδιαίτερα επίκαιρη και ουσιαστική νομοθέτηση στην κατεύθυνση μιας ολοκληρωμένης προσέγγισης προγραμματισμού και διαχείρισης του θαλάσσιου και παράκτιου χώρου. Ανταποκρίνεται στην υψηλή και συνεχώς αυξανόμενη ζήτηση για θαλάσσιο χώρο για διάφορους σκοπούς (ενέργεια, μεταφορές, εξόρυξη, υδατοκαλλιέργειες, αλιεία, μεταφορές, τουρισμός), καθώς και στις εντεινόμενες πιέσεις στα θαλάσσια ύδατα, τα οικοσυστήματα, τους θαλάσσιους και παράκτιους πόρους. Στον ελληνικό θαλάσσιο και παράκτιο χώρο, όπως και στον ευρωπαϊκό, οι ανθρώπινες δραστηριότητες, οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, οι φυσικές καταστροφές, αλλά και οι φυσικοί μετασχηματισμοί της ακτογραμμής μπορεί να έχουν σοβαρές οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές επιπτώσεις.

Ως Θαλάσσιος Χωροταξικός Σχεδιασμός (ΘΧΣ), νοείται η δημόσια διαδικασία ανάλυσης και σχεδιασμού της κατανομής των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στις θαλάσσιες περιοχές, για την επίτευξη οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών στόχων. Μέσω της κατάρτισης σχεδίων, κύριος σκοπός του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού είναι η προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης και ο καθορισμός της αξιοποίησης του θαλάσσιου χώρου για διαφορετικές χρήσεις καθώς και η διαχείριση των χρήσεων και των συγκρούσεών τους.

Ο ΘΧΣ εντάσσεται στην ευρύτερη προσέγγιση της Ολοκληρωμένης Θαλάσσιας Πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΟΘΠ), κύριος στόχος της οποίας είναι η στήριξη της αειφόρου ανάπτυξης των θαλασσών και ωκεανών και η συμβολή στη λήψη συντονισμένων και συνεκτικών αποφάσεων. Η ΟΘΠ ορίζει τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό ως διατομεακό μέσο πολιτικής που επιτρέπει στις δημόσιες αρχές και τα ενδιαφερόμενα μέρη, να εφαρμόζουν συντονισμένη, ολοκληρωμένη και διασυννοριακή προσέγγιση. Παράλληλα, προτείνει μια οικοσυστημική, ολιστική προσέγγιση που μπορεί να συμβάλει στην προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης και

μεγέθυνσης των θαλάσσιων και παράκτιων οικονομιών και στην αειφόρο χρήση των θαλάσσιων και παράκτιων πόρων.

Επιπλέον, ο ΘΧΣ στηρίζει και διευκολύνει την εφαρμογή της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» (2010), ενώ συμβάλλει και στην επίτευξη των στόχων σειράς οδηγιών και κανονισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τονίζεται ιδιαίτερα ότι μια ακόμη προσέγγιση που αποτελεί μέρος της ΟΘΠ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συνδέεται άμεσα με τον ΘΧΣ είναι η Ολοκληρωμένη Διαχείριση Παράκτιων Ζωνών (ΟΔΠΖ). Η ΟΔΠΖ είναι ένα εργαλείο για την ολοκληρωμένη διαχείριση όλων των διαδικασιών χάραξης πολιτικής που αφορούν τις παράκτιες ζώνες, το οποίο αντιμετωπίζει τις αλληλεπιδράσεις θάλασσας-ξηράς που προκύπτουν από τις παράκτιες δραστηριότητες, με συντονισμένο τρόπο, ώστε να εξασφαλίζεται η βιώσιμη ανάπτυξη των παράκτιων και των θαλάσσιων ζωνών. Το εν λόγω εργαλείο εξασφαλίζει ότι οι αποφάσεις περί διαχείρισης ή ανάπτυξης, λαμβάνονται με συνεκτικό τρόπο σε όλους τους τομείς. Η προσέγγιση της ΟΔΠΖ δέχεται ότι οι θαλάσσιες και οι παράκτιες περιοχές δεν αποτελούν δύο διακριτές ζώνες αλλά ένα «όλον» που χρήζει αντιμετώπισης μέσω ειδικής μεθοδολογικής προσέγγισης και ιδιαίτερων διαχειριστικών πρακτικών (Βασενχόβεν, 2017). Οι αλληλεπιδράσεις μεταξύ θαλάσσιου και χερσαίου τμήματος συμβαίνουν υπό τη μορφή σύνθετων οικολογικών συστημάτων, που προκαλούνται από βιοτικά και αβιοτικά συστατικά, συνυπάρχοντας και αλληλεπιδρώντας με τις ανθρώπινες κοινωνίες και τις σχετικές κοινωνικο-οικονομικές δραστηριότητες (ό.π.).

Με δεδομένο ότι η κατανόηση και η αντιμετώπιση των αλληλεπιδράσεων ξηράς – θάλασσας είναι ζωτικής σημασίας για τη διασφάλιση της βιώσιμης διαχείρισης και ανάπτυξης των παράκτιων περιοχών και για τον συνεκτικό σχεδιασμό των δραστηριοτήτων ξηράς και θάλασσας. κατά την εκπόνηση του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τρία βασικά επίπεδα αλληλεπιδράσεων ξηράς-θάλασσας: τις αλληλεπιδράσεις σχετικές με τις φυσικές διεργασίες μεταξύ ξηράς και θάλασσας, τις αλληλεπιδράσεις μεταξύ χρήσεων και δραστηριοτήτων ξηράς και θάλασσας και τις αλληλεπιδράσεις των διαδικασιών σχεδιασμού και των σχεδίων για χερσαίες και θαλάσσιες περιοχές (Conceptual Framework for MSP in the Mediterranean UNEP/MAP-PAP-RAC). Η αναντίρρηση σύνδεση θαλάσσιου και παράκτιου χώρου απαιτεί τον συντονισμό και την ολοκλήρωση των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων και των στρατηγικών ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών, ώστε να διασφαλίζεται η βιώσιμη χρήση του θαλάσσιου χώρου και η διαχείριση των παράκτιων ζωνών, λαμβάνοντας υπόψη τους κοινωνικούς, οικονομικούς και περιβαλλοντικούς παράγοντες. Βασική προστιθέμενη αξία που θα προκύψει είναι η ενίσχυση της συνδεσιμότητας μέσω ξηράς/θάλασσας, απαιτώντας τη συνοχή μεταξύ του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού και της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών.

Σημειώνεται ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι συμβαλλόμενο μέρος της Σύμβασης της Βαρκελώνης.

Το Πρωτόκολλο για την Ολοκληρωμένη Διαχείριση των Παράκτιων Ζωνών της Μεσογείου της Σύμβασης της Βαρκελώνης καθιστά την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών υποχρεωτική για τα κράτη μέλη που βρέχονται από τη Μεσόγειο. Επιπλέον, η σημασία της ΟΔΠΖ για τον ΘΧΣ αποτυπώνεται με σαφήνεια στη Σύσταση 2002/413/ΕΚ του Συμβουλίου, στην απόφαση 2010/631/ΕΕ του Συμβουλίου, καθώς και στην πρόταση της 12ης/3/2013, [COM (2013) 133 final]. Εξάλλου, και η Οδηγία εμπεριέχει σαφή αναφορά (άρθρο 7) στις «Αλληλεπιδράσεις ξηράς - θάλασσας» αναφέροντας: «Προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι αλληλεπιδράσεις ξηράς-θάλασσας, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2, εάν αυτό δεν αποτελεί τμήμα της διαδικασίας του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού, τα

κράτη μέλη δύνανται να χρησιμοποιήσουν άλλες επίσημες ή ανεπίσημες διαδικασίες, όπως η ολοκληρωμένη παράκτια διαχείριση. Το αποτέλεσμα λαμβάνεται υπόψη από τα κράτη μέλη στα θαλάσσια χωροταξικά τους σχέδια.»

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις, ο ΘΧΣ εντάσσεται στο υφιστάμενο σύστημα χωροταξικού σχεδιασμού και επιδιώκεται ο συντονισμός και η συνοχή μεταξύ του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού και του χωροταξικού σχεδιασμού του χερσαίου χώρου. Η ένταξη στον ΘΧΣ της προσέγγισης της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών (ΟΔΠΖ), εξασφαλίζει τον αποτελεσματικό διατομεακό και διασυνοριακό σχεδιασμό των θαλάσσιων υδάτων και τη διαχείριση των παράκτιων ζωνών, έτσι ώστε να συμβάλλουν από κοινού στη βιώσιμη ανάπτυξη των θαλάσσιων και παράκτιων οικονομιών και στη βιώσιμη χρήση των θαλάσσιων και παράκτιων πόρων. Τόσο ο ΘΧΣ όσο και η ΟΔΠΖ αποτελούν συμπληρωματικά εργαλεία διαχείρισης στο πλαίσιο της ΟΘΠ. Από κοινού στηρίζουν μια πιο ολοκληρωμένη διαδικασία λήψης αποφάσεων, που συντονίζουν, δυνητικά, ανταγωνιστικές τομεακές πολιτικές, συμβάλλοντας έτσι στην επίτευξη και στη συνοχή στόχων και μέτρων στο πλαίσιο άλλων συναφών πολιτικών, συμπεριλαμβανομένης της ενέργειας, του περιβάλλοντος, των θαλάσσιων μεταφορών, του τουρισμού και της αλιείας. Εφόσον σχεδιαστούν από κοινού, θα βελτιώσουν τον χωροταξικό σχεδιασμό και τη διαχείριση της ενδιάμεσης ζώνης μεταξύ ξηράς και θάλασσας και θα επιτρέψουν τον καλύτερο συντονισμό των θαλάσσιων και των παράκτιων δραστηριοτήτων, που μπορεί, ακολούθως, να οδηγήσουν σε σημαντικά οικονομικά οφέλη μέσω της εξασφάλισης διαφάνειας και σταθερότητας για τους επενδυτές καθώς και στη μείωση του κόστους συντονισμού και συναλλαγής.

Η αποτελεσματική εκπόνηση και εφαρμογή του ΘΧΣ, προϋποθέτει τη διασφάλιση του αναγκαίου οριζόντιου συντονισμού των εμπλεκόμενων δημόσιων φορέων, τόσο στο πλαίσιο επίτευξης των στόχων που τίθενται στην Οδηγία όσο και στο πλαίσιο ικανοποίησης των εθνικών στρατηγικών προτεραιοτήτων. Παράλληλα, προϋποθέτει τη δημόσια συμμετοχή μέσω πληροφόρησης όλων των ενδιαφερόμενων μερών και τη δημόσια διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη και το κοινό. Κατά την κατάρτιση και εφαρμογή του ΘΧΣ, επιτακτική είναι και η συνεργασία μεταξύ κρατών μελών καθώς και με τρίτες χώρες, στις οικείες θαλάσσιες περιοχές, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και τις συμβάσεις, ιδίως τις διατάξεις της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (Σύμβαση UNCLOS), που κυρώθηκε με το ν. 2321/1995 (Α' 136). Ως εθνική αρμόδια αρχή για τον σχεδιασμό και την εφαρμογή του νόμου για τον ΘΧΣ, ορίζεται η Γενική Γραμματεία Χωρικού Σχεδιασμού και Αστικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

Στο παραπάνω πλαίσιο, κρίνεται ότι ο ΘΧΣ μπορεί να συντελέσει σε σημαντικά οφέλη για την ανάπτυξη οικονομικών και παραγωγικών δραστηριοτήτων, την προστασία του περιβάλλοντος μέσω της έγκαιρης εκτίμησης του αντίκτυπου και των δυνατοτήτων πολλαπλής χρήσης του χώρου, τον μετριασμό των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής και την προσαρμογή σε αυτήν, καθώς και την πρόληψη καταστροφών.

Διαβούλευση: Μια πρώτη εκδοχή του παρόντος σχεδίου νόμου τέθηκε για δέκα (10) ημέρες (18-28 Νοεμβρίου 2016) σε δημόσια διαβούλευση στον διαδικτυακό τόπο διαβουλεύσεων της Κυβέρνησης, στην ηλεκτρονική διεύθυνση <http://www.opengov.gr/minenv/?p=8369>. Κατατέθηκαν 94 σχόλια τα οποία αποτέλεσαν πηγή συμπληρώσεων και βελτιώσεων του σχεδίου νόμου, με στόχο την αποσαφήνιση εννοιών και Ρυθμίσεων. Επιπρόσθετα στο ΥΠΕΝ, κατατέθηκαν οι απόψεις του Υπουργείου Πολιτισμού. Όλα τα σχόλια ελήφθησαν υπόψη και εξετάστηκαν, με αποτέλεσμα το παρόν σχέδιο νόμου να έχει υποστεί περαιτέρω επεξεργασία και βελτιώσεις βάσει πολλών από αυτά. Στην ηλεκτρονική διαβούλευση, ο μεγαλύτερος όγκος των σχολίων αφορούσαν σε απόψεις για τη συμπερίληψη ή μη

της Ολοκληρωμένης Διαχείρισης της Παράκτιας Ζώνης στον Θαλάσσιο Χωροταξικό Σχεδιασμό, σε θέματα ορολογίας και αποσαφήνισης ρυθμίσεων.

ΜΕΡΟΣ Β'

Με το Μέρος Β' του σχεδίου νόμου (άρθρα 16-33) ενσωματώνονται οι Οδηγίες (ΕΕ) 2015/1513 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9^{ης} Σεπτεμβρίου 2015 «Για την τροποποίηση της Οδηγίας 98/70/ΕΚ σχετικά με την ποιότητα των καυσίμων βενζίνης και ντίζελ και για την τροποποίηση της Οδηγίας 2009/28/ΕΚ σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές» και (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου της 20^{ης} Απριλίου 2015 «Για τον καθορισμό των μεθόδων υπολογισμού και των απαιτήσεων υποβολής εκθέσεων σύμφωνα με την οδηγία 98/70/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ποιότητα των καυσίμων βενζίνης και ντίζελ». Επιπλέον θεσπίζεται η υποχρέωση ανάμειξης της βενζίνης με βιοκαύσιμα.

Ειδικότερα:

Με τα άρθρα 17 έως 22 καθώς και το άρθρο 32 του νομοσχεδίου τροποποιείται ο ν.3468/2006 ώστε να ενσωματωθούν οι διατάξεις της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513 που τροποποιούν την Οδηγία 2009/28/ΕΚ αναφορικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές.

Με την ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513 το νομοσχέδιο στοχεύει στην αντιμετώπιση των συνεπειών της έμμεσης αλλαγής χρήσης γης, η οποία προκαλεί επιπλέον εκπομπές αερίων θερμοκηπίου στην περίπτωση βιοκαυσίμων και βιορευστών που παράγονται από εδώδιμες πρώτες ύλες.

Το νομοσχέδιο στοχεύει στην ενθάρρυνση της χρήσης νέων προηγμένων βιοκαυσίμων που δεν παράγονται από εδώδιμες καλλιέργειες, ώστε να επιτευχθεί έως το 2020 υψηλότερο επίπεδο κατανάλωσης των βιοκαυσίμων αυτών.

Επιπλέον το νομοσχέδιο στοχεύει στον καλύτερο έλεγχο αναφορικά με την τήρηση των κριτηρίων αειφορίας των βιοκαυσίμων και των βιορευστών.

Για την επίτευξη των ανωτέρω, μεταξύ άλλων, προβλέπονται:

- α) προσωρινές εκτιμώμενες εκπομπές λόγω έμμεσης αλλαγής χρήσης γης από πρώτες ύλες βιοκαυσίμων και βιορευστών,
- β) πρώτες ύλες και καύσιμα των οποίων το μερίδιο προσμετράται διπλά στον υπολογισμό της συμμετοχής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στις μεταφορές,
- γ) ελάχιστος ενδεικτικός υποστόχος συμμετοχής ενέργειας από προηγμένα βιοκαύσιμα, λαμβάνοντας υπόψη την ιεράρχηση των αποβλήτων,
- δ) μέγιστο μερίδιο ενέργειας από βιοκαύσιμα και βιορευστά τα οποία παράγονται από εδώδιμες πρώτες ύλες, για τους σκοπούς υπολογισμού του εθνικού στόχου χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές,
- ε) συνεργασία με αρχές άλλων κρατών – μελών και με εθελοντικά σχήματα για τον καλύτερο έλεγχο αναφορικά με την τήρηση των κριτηρίων αειφορίας των βιοκαυσίμων και των βιορευστών.

Με τα άρθρα 23 έως 28 καθώς και το άρθρο 33 του νομοσχεδίου τροποποιείται ο ν.4062/2012 ώστε να ενσωματωθούν οι διατάξεις της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513 που τροποποιούν την Οδηγία 98/70/ΕΚ αναφορικά με την υποχρέωση μείωσης των

εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά τον κύκλο ζωής καθώς και οι διατάξεις της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/652.

Η Οδηγία (ΕΕ) 2015/652 αφορά στον καθορισμό μεθόδου υπολογισμού και υποβολής εκθέσεων, για την εφαρμογή της Οδηγίας 98/70/ΕΚ με την οποία θεσπίστηκε υποχρέωση των προμηθευτών καυσίμων στον τομέα των μεταφορών για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κύκλου ζωής ανά μονάδα ενέργειας κατά τουλάχιστον 6% το 2020 και υποβολής ετήσιων εκθέσεων εκπομπών. Με την ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/652, στο νομοσχέδιο καθορίζονται:

α) η μέθοδος υπολογισμού των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου από τα παρεχόμενα καύσιμα και ενέργεια,

β) οι απαιτήσεις υποβολής σχετικής έκθεσης από τους προμηθευτές καυσίμων και εθνικής έκθεσης από την αρμόδια αρχή προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή,

γ) βασικό πρότυπο καυσίμου ώστε οι προμηθευτές να συγκρίνουν τις μειώσεις που έχουν επιτύχει όσον αφορά τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου κύκλου ζωής από τα παρεχόμενα καύσιμα ή ενέργεια.

Επιπλέον, περιλαμβάνονται διατάξεις σχετικά με τη δυνατότητα συμβολής της ηλεκτρικής ενέργειας που παρέχεται σε οδικά οχήματα καθώς και τη δυνατότητα συμβολής των βιοκαυσίμων που χρησιμοποιούνται στις αερομεταφορές στην υποχρέωση μείωσης των εκπομπών, ρυθμίσεις για την υποβολή της έκθεσης από ομάδα προμηθευτών και απαιτήσεις για την προσμέτρηση των μειώσεων των εκπομπών κατά το πρώτο στάδιο.

Τέλος, με το άρθρο 29 του παρόντος νομοσχεδίου θεσπίζεται η υποχρέωση ανάμειξης της βενζίνης με βιοκαύσιμα και ειδικότερα με αυτούσια βιοαιθανόλη ή με βιοαιθέρες που παράγονται από αλκοόλες βιολογικής προέλευσης, με έναρξη το 2019 και πρόβλεψη για αύξηση της εν λόγω υποχρέωσης. Η θέσπιση της υποχρέωσης αυτής έχει στόχο την περαιτέρω προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές μέσω της αύξησης συμμετοχής των βιοκαυσίμων στην τελική κατανάλωση ενέργειας στις μεταφορές, σε συνάφεια με τις λοιπές διατάξεις του νομοσχεδίου, στο πλαίσιο της εθνικής και κοινοτικής πολιτικής σχετικά με τον υποχρεωτικό στόχο περί μεριδίου ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές 10% το 2020 και τη μείωση εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου.

Ειδικότερα επί των άρθρων του σχεδίου νόμου:

ΜΕΡΟΣ Α'

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΙΑΚΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2014/89/ΕΕ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Το Κεφάλαιο Ι του Μέρους Α' του νόμου, περιλαμβάνει διατάξεις της ενωσιακής οδηγίας οι οποίες πρέπει υποχρεωτικά να ενσωματωθούν στο εθνικό δίκαιο κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται και να ελέγχεται η ορθή και πλήρης συμμόρφωση με αυτές.

Άρθρο 1
(άρθρο 1 Οδηγίας 2014/89/ΕΕ)
Αντικείμενο

Το άρθρο αυτό αντιστοιχεί στο άρθρο 1 της Οδηγίας. Με τις προτεινόμενες διατάξεις σκοπείται η συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2014/89/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23^{ης} Ιουλίου 2014, «Περί θεσπίσεως πλαισίου για το θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό» και η θέσπιση του κατάλληλου πλαισίου με βασικό άξονα την προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης των θαλάσσιων οικονομιών, τη βιώσιμη ανάπτυξη των θαλάσσιων περιοχών και τη βιώσιμη χρήση των θαλάσσιων πόρων.

Ο Θαλάσσιος Χωροταξικός Σχεδιασμός (ΘΧΣ) εντάσσεται στην Ολοκληρωμένη Θαλάσσια πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΟΘΠ) και είναι συμβατός με τις διεθνείς συμβάσεις συμπεριλαμβανομένης της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (Σύμβαση UNCLOS), που κυρώθηκε με το ν. 2321/1995 (Α'136).

Άρθρο 2
(άρθρο 3 Οδηγίας 2014/89/ΕΕ)
Ορισμοί

Με τις προτεινόμενες διατάξεις καθορίζεται το περιεχόμενο των βασικών όρων που διέπουν το νόμο, ήτοι των όρων «ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική», «θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός», «θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή», «θαλάσσια ύδατα», «παράκτια ύδατα», «Παράκτια ζώνη», «Ολοκληρωμένη διαχείριση της παράκτιας ζώνης».

Άρθρο 3
(άρθρο 5 Οδηγίας 2014/89/ΕΕ)
Στόχοι του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού

Προσδιορίζονται οι στόχοι του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού, που αναμένεται να επιτευχθούν μέσω των προτεινόμενων άρθρων. Το θεσμικό πλαίσιο το οποίο εισάγεται επιδιώκει την αρμονική συνύπαρξη όλων των σχετικών δραστηριοτήτων και χρήσεων στον παράκτιο και θαλάσσιο χώρο, με απώτερο στόχο την προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης του θαλάσσιου χώρου και της χωρικής συνοχής του με τον παράκτιο χώρο, μέσα από την σύνθεση των οικολογικών, περιβαλλοντικών, οικονομικών, κοινωνικών και πολιτισμικών παραμέτρων, λαμβάνοντας υπ' όψιν την οικοσυστημική προσέγγιση και γενικότερα τις αρχές της αειφορικής διαχείρισης, διασφαλίζοντας παράλληλα την ανθεκτικότητα στις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής.

Άρθρο 4
(άρθρο 2 Οδηγίας 2014/89/ΕΕ)
Πεδίο εφαρμογής

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις προσδιορίζεται το πεδίο εφαρμογής του νόμου, το οποίο καταλαμβάνει τα θαλάσσια ύδατα, όπως αυτά ορίζονται στην περίπτωση (α) της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 3983/2011, ως: «τα ύδατα, ο θαλάσσιος βυθός και το υπέδαφος, στη θαλάσσια πλευρά της γραμμής βάσης από την οποία μετρίεται το εύρος της αιγιαλίτιδας ζώνης, έως τα όρια της περιοχής όπου η Ελληνική Δημοκρατία ή άλλο κράτος - μέλος έχει κυριαρχικά δικαιώματα ή / και ασκεί δικαιοδοσία, σύμφωνα με τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, που κυρώθηκε με το ν. 2321/1995 (Α' 136)» και τις παράκτιες ζώνες. Για τους σκοπούς του παρόντος, ως παράκτια ζώνη, ορίζεται η γεωμορφολογική περιοχή εκατέρωθεν της ακτογραμμής στην οποία η αλληλεπίδραση μεταξύ του θαλάσσιου και του χερσαίου τμήματος αποκτά τη μορφή πολύπλοκων συστημάτων οικολογικών στοιχείων και πόρων αποτελούμενων από βιοτικές και αβιοτικές συνιστώσες που

συνυπάρχουν και αλληλεπιδρούν με τις ανθρώπινες κοινότητες και τις σχετικές κοινωνικο-οικονομικές δραστηριότητες.

Δεν εφαρμόζεται σε δραστηριότητες που έχουν αποκλειστικό σκοπό την άμυνα ή την εθνική ασφάλεια και δεν θίγει τη χάραξη και την οριοθέτηση των θαλάσσιων ζωνών σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (Σύμβαση UNCLOS) που κυρώθηκε με το ν. 2321/1995 (Α'136) και τις σχετικές διατάξεις της κείμενης εθνικής νομοθεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΘΑΛΑΣΣΙΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

Άρθρο 5

(άρθρα 4, 6 παρ. 3 και άρθρο 15 παρ.3 Οδηγίας 2014/89/ΕΕ)

Θέσπιση και Εφαρμογή του Θαλάσσιου Χωροταξικού Σχεδιασμού

Η Γενική Γραμματεία Χωρικού Σχεδιασμού και Αστικού Περιβάλλοντος, ως αρμόδια αρχή εφαρμογής του παρόντος, έχει την ευθύνη για την κατάρτιση, εφαρμογή και αξιολόγηση, του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού, για την επίτευξη των διατυπωμένων στόχων του, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις αλληλεπιδράσεις ξηράς – θάλασσας, τις ιδιαιτερότητες των θαλάσσιων περιοχών και παράκτιων ζωνών, τις υπάρχουσες και μελλοντικές δραστηριότητες και χρήσεις και τις επιπτώσεις τους στο περιβάλλον, στους φυσικούς πόρους και εν γένει στην πολιτιστική κληρονομιά.

Το άρθρο προσδιορίζει τις χωρικές κλίμακες που αφορούν το θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό: προβλέπει μια εθνική χωρική στρατηγική σε εθνικό επίπεδο, καθώς και επιμέρους θαλάσσια χωροταξικά σχέδια. Προβλέπει επίσης ότι κατά τη διάρκεια της εκπόνησης, ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός μπορεί να αξιοποιεί υφιστάμενες εθνικές πολιτικές, κανονισμούς και χρηματοδοτικά εργαλεία (π.χ. ο χρηματοδοτικός μηχανισμός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου-ΕΟΧ), που έχουν θεσπιστεί πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, εφόσον ικανοποιούν τις απαιτήσεις του άρθρου 7.

Ως χρονικός ορίζοντας για την ολοκλήρωση του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού προβλέπεται η 31^η Μαρτίου 2021. Επιπλέον, προσδιορίζεται το πλαίσιο αναθεώρησης του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού, σύμφωνα με το οποίο η αρμόδια αρχή αξιολογεί κάθε πέντε (5) χρόνια την εφαρμογή του τεκμηριώνοντας την αναγκαιότητα ή μη της αναθεώρησής των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων .. Σε κάθε περίπτωση προβλέπεται ότι τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια αναθεωρούνται τουλάχιστον κάθε δέκα (10) χρόνια, με την ίδια διαδικασία που προβλέπεται στις παραγράφους 3 και 6 του άρθρου 6.

Άρθρο 6

Δομή του Θαλάσσιου Χωροταξικού Σχεδιασμού

Με τις προτεινόμενες διατάξεις περιγράφεται η δομή του θεσμικού πλαισίου για το Θαλάσσιο Χωροταξικό Σχεδιασμό. Με σκοπό τη συνοχή των εργαλείων του θαλάσσιου και του χερσαίου χωροταξικού σχεδιασμού, τα οποία αντιμετωπίζονται ως αλληλένδετα, Με τις διατάξεις της παρ. 1, προβλέπεται ότι η εθνική χωρική στρατηγική για το θαλάσσιο χώρο αποτελεί οργανικό μέρος της εθνικής χωρικής στρατηγικής για το χερσαίο χώρο, η οποία ορίζεται στο άρθρο 3 του πρόσφατου νόμου για τη χωροταξία, ν. 4447/2016 (Α'241). Η Εθνική Χωρική Στρατηγική για το Θαλάσσιο Χώρο προσδιορίζει τις στρατηγικές κατευθύνσεις για τις θαλάσσιες περιοχές και τις παράκτιες ζώνες, που στοχεύουν στη βιώσιμη ανάπτυξη, υποδεικνύει και αιτιολογεί τις προτεραιότητες για την εκπόνηση θαλάσσιων

χωροταξικών σχεδίων σε επί μέρους χωρικές ενότητες, με βάση τις υποδιαιρέσεις του θαλάσσιου χώρου, που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 20 του ν. 3983/2011, ή διαφορετικές από τις προαναφερόμενες υποδιαιρέσεις, εφόσον προκύπτει ότι ο προσδιορισμός τους είναι αναγκαίος για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 3.

Πριν την έγκριση της Εθνικής Χωρικής Στρατηγικής για το Θαλάσσιο Χώρο, απαιτείται η τήρηση της διαδικασίας δημόσιας διαβούλευσης, η γνωμοδότηση των συναρμόδιων Υπουργείων καθώς επίσης και η γνωμοδότηση του εθνικού συμβουλίου χωροταξίας του άρθρου 4 του ν. 4447/2016 (Α'241). Οι προβλεπόμενες γνωμοδοτήσεις δεν είναι δεσμευτικές και η μη τήρηση των σχετικών προθεσμιών δεν παρεμποδίζει την ολοκλήρωση της διαδικασίας εκπόνησης της στρατηγικής για το θαλάσσιο χώρο.

Με τις διατάξεις της παρ. 2 τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια αντιστοιχούν στο περιφερειακό επίπεδο σχεδιασμού του άρθρου 2 του ν. 4447/2016 (Α'241). Αφορούν σε θαλάσσιες και παράκτιες χωρικές ενότητες, οι οποίες μπορεί να είναι υπο-περιφερειακού, περιφερειακού ή διαπεριφερειακού επιπέδου, όπως καθορίζονται από την εθνική χωρική στρατηγική για το θαλάσσιο χώρο.

Εάν η εθνική χωρική στρατηγική για το θαλάσσιο χώρο δεν έχει εγκριθεί, ο καθορισμός χωρικών ενότητων για την εκπόνηση θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων, γίνεται με Απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, μετά από εισήγηση του Γενικού Γραμματέα Χωρικού Σχεδιασμού & Αστικού Περιβάλλοντος.

Τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη τις αλληλεπιδράσεις ξηράς και θάλασσας. Ακόμα, λαμβάνονται υπόψη οι άξονες και οι στόχοι της Εθνικής Χωρικής Στρατηγικής, το περιφερειακό πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, τα προγράμματα περιφερειακής ανάπτυξης, καθώς και άλλα γενικά ή ειδικά αναπτυξιακά προγράμματα, Περιφερειακές Συμβάσεις (όπως η Σύμβαση της Βαρκελώνης για τη Μεσόγειο), Διεθνείς, Ευρωπαϊκές και Εθνικές Συμφωνίες και Στρατηγικές (όπως αυτή για την Αδριατική και το Ιόνιο, σε επίπεδο θαλάσσιας υποπεριφέρειας, η Εθνική Στρατηγική για τη Βιοποικιλότητα, η Στρατηγική για την προσαρμογή στην Κλιματική Αλλαγή, η Θαλάσσια Στρατηγική κ.α.), που επηρεάζουν τη διάρθρωση και ανάπτυξη του χώρου, οι κατευθύνσεις του υφιστάμενου Χωρικού Σχεδιασμού του ν. 4447/2016 (Α'241), στο βαθμό που αφορούν στον παράκτιο και θαλάσσιο χώρο.

Τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια υπόκεινται σε διαδικασία στρατηγικής περιβαλλοντικής εκτίμησης σύμφωνα με τις ειδικότερες προβλέψεις της υπ. αριθ. 107017/2006 Κοινής Υπουργικής Απόφασης (Β'1225) όπως εκάστοτε ισχύει. Εγκρίνονται μαζί με τις Στρατηγικές Μελέτες Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) με ενιαία απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

Πριν την έγκριση της Εθνικής Χωρικής Στρατηγικής για το Θαλάσσιο Χώρο, απαιτείται η τήρηση της διαδικασίας δημόσιας διαβούλευσης, η γνωμοδότηση των συναρμόδιων Υπουργείων εντός δύο (2) μηνών από την υποβολή του σχεδίου προς αυτά, καθώς επίσης και η γνωμοδότηση του εθνικού συμβουλίου χωροταξίας του άρθρου 4 του ν. 4447/2016 (Α'241). Οι προβλεπόμενες γνωμοδοτήσεις δεν είναι δεσμευτικές και η μη τήρηση των σχετικών προθεσμιών δεν παρεμποδίζει την ολοκλήρωση της διαδικασίας εκπόνησης των σχεδίων.

Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας εγκρίνονται οι προδιαγραφές για την εκπόνηση, αξιολόγηση και αναθεώρηση των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων και καθορίζονται ειδικότερα η διαδικασία παρακολούθησης και αξιολόγησης, τα συνεργαζόμενα μέρη, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος.

Άρθρο 7

(άρθρο 6 Οδηγίας 2014/89/ΕΕ)

Ελάχιστες απαιτήσεις για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό

Με τις προτεινόμενες διατάξεις προσδιορίζονται οι αναγκαίοι παράμετροι που λαμβάνονται υπ' όψιν κατά την κατάρτιση της Εθνικής Χωρικής Στρατηγικής για το Θαλάσσιο Χώρο και τα Θαλάσσια Χωροταξικά Σχέδια ως ελάχιστες απαιτήσεις, με στόχο την προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης του θαλάσσιου χώρου και της χωρικής συνοχής του με τον παράκτιο. Οι παράμετροι αυτές περιλαμβάνουν τις σχετικές δραστηριότητες και χρήσεις στα θαλάσσια ύδατα και στις παράκτιες ζώνες, τις αλληλεπιδράσεις ξηράς-θάλασσας, τις περιβαλλοντικές, οικονομικές, κοινωνικές και πολιτισμικές παραμέτρους, ζητήματα κλιματικής αλλαγής και ασφάλειας, καθώς και τον ασφαλή ενεργειακό εφοδιασμό των νησιωτικών περιοχών και του ηπειρωτικού τμήματος της χώρας.

Επιπλέον, ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός βασίζεται στη χρήση των βέλτιστων διαθέσιμων δεδομένων, εξασφαλίζει τη συμμετοχή των ενδιαφερομένων φορέων και προωθεί τη διασυννοριακή συνεργασία με άλλα κράτη-μέλη και τρίτες χώρες.

Άρθρο 8

(άρθρο 8 Οδηγίας 2014/89/ΕΕ)

Περιεχόμενο του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις του άρθρου 8 προσδιορίζεται το περιεχόμενο των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων, το οποίο αφορά την κατανομή υφιστάμενων και μελλοντικών δραστηριοτήτων και χρήσεων στα θαλάσσια ύδατα και στις παράκτιες ζώνες, για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 3, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις αλληλεπιδράσεις των δραστηριοτήτων και χρήσεων.

Κατ' εφαρμογή του άρθρου 14 παρ. 1α, Στη συνέχεια εξειδικεύονται οι δραστηριότητες και χρήσεις που περιέχονται στα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και περιλαμβάνουν τις περιοχές υδατοκαλλιέργειας, τις περιοχές αλιείας, τις εγκαταστάσεις, τις υποδομές και τα υποθαλάσσια έργα για την έρευνα, την εκμετάλλευση και την εξόρυξη πετρελαίου, φυσικού αερίου καθώς και άλλων ενεργειακών πόρων, πρώτων υλών, ορυκτών και αδρανών υλικών, και για την παραγωγή ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και συμβατικές πηγές, τις οδούς θαλάσσιας μεταφοράς και τις κυκλοφοριακές ροές, τις λιμενικές εγκαταστάσεις κάθε είδους, τις περιοχές διεξαγωγής στρατιωτικών ασκήσεων, τις προστατευόμενες περιοχές, τις περιοχές όπου εφαρμόζεται η νομοθεσία για την προστασία της βιοποικιλότητας και τα κρίσιμα ενδιαίτηματα των ειδών (ν. 3937/2011, (Α' 60)) καθώς και οι σχετικές διεθνείς συμβάσεις και συμφωνίες στις οποίες η χώρα μας είναι συμβαλλόμενο μέρος, την επιστημονική έρευνα, τις διαδρομές υποβρύχιων καλωδίων και αγωγών, τον τουρισμό, τους προστατευόμενους ενάλιους αρχαιολογικούς χώρους και τα ενάλια μνημεία κατά τις έννοιες του ν.3028/2002, καθώς και τις παράκτιες χρήσεις γης.

Άρθρο 9

(άρθρο 9 Οδηγίας 2014/89/ΕΕ)

Δημόσια διαβούλευση-Συμμετοχή του κοινού

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 9 προσδιορίζονται τα μέσα δημόσιας συμμετοχής για την πληροφόρηση όλων των ενδιαφερομένων μερών, τη διαβούλευση με τα αρμόδια ενδιαφερόμενα μέρη, τις αρχές και το κοινό, σύμφωνα με την οικεία ενωσιακή νομοθεσία. Αρμόδια για την εξασφάλιση της δημόσιας

διαβούλευσης και της συμμετοχής του κοινού ήδη από το πρώιμο στάδιο κατάρτισης του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού ορίζεται η Γενική Γραμματεία Χωρικού Σχεδιασμού και Αστικού Περιβάλλοντος., ενώ το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας μπορεί να καθορίζει κάθε αναγκαία σχετική λεπτομέρεια. Ειδικότερα, όσον αφορά την εθνική χωρική στρατηγική για το θαλάσσιο χώρο, η Γενική Γραμματεία Χωρικού Σχεδιασμού και Αστικού Περιβάλλοντος ενημερώνει τα εμπλεκόμενα Υπουργεία σχετικά με την έναρξη της διαδικασίας εκπόνησής της ώστε να διασφαλίζει κατά τη διαμόρφωσή της τη συνεργασία με όλες τις εμπλεκόμενες δημόσιες αρχές. Το σχέδιο της εθνικής χωρικής στρατηγικής για το θαλάσσιο χώρο τίθεται σε δημόσια διαβούλευση σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 6 του ν. 4048/2012 (Α'34), χρονικής διάρκειας δύο (2) μηνών. Όσον αφορά τα θαλάσσια χωροταξικά σχέδια, η Γενική Γραμματεία Αστικού Σχεδιασμού και Αστικού Περιβάλλοντος ενημερώνει τα εμπλεκόμενα Υπουργεία σχετικά με την έναρξη της διαδικασίας εκπόνησής τους ώστε να διασφαλίζει τη συνεργασία με όλες τις εμπλεκόμενες δημόσιες αρχές, ενώ παράλληλα ενημερώνει τις οικείες Περιφέρειες. Το θαλάσσιο χωροταξικό σχέδιο τίθεται σε δημόσια διαβούλευση σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 6 του ν. 4048/2012 (Α'34), χρονικής διάρκειας ενός (1) μηνός.

Άρθρο 10

(άρθρο 10 Οδηγίας 2014/89/ΕΕ)

Χρήση και ανταλλαγή δεδομένων

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 10 προβλέπεται ο τρόπος που οργανώνεται η χρήση των βέλτιστων διαθέσιμων δεδομένων και η ανταλλαγή πληροφοριών που απαιτείται για την κατάρτιση θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων. Ως αρμόδια αρχή ορίζεται η Γενική Γραμματεία Χωρικού Σχεδιασμού και Αστικού Περιβάλλοντος, ενώ με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας και των κατά περίπτωση συναρμόδιων Υπουργών προβλέπεται ότι μπορεί να καθορίζεται κάθε αναγκαία σχετική λεπτομέρεια. Σύμφωνα με την Οδηγία, τα δεδομένα αυτά αφορούν, μεταξύ άλλων:

1. περιβαλλοντικά, κοινωνικά, οικονομικά δεδομένα, καθώς και εν γένει δεδομένα της πολιτιστικής κληρονομιάς εξαιρουμένων των απορρήτων για λόγους ασφάλειας, που έχουν συλλεχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της εθνικής και ενωσιακής νομοθεσίας που διέπει τις δραστηριότητες που περιλαμβάνονται στο άρθρο 8, καθώς και φυσικά δεδομένα για τα θαλάσσια ύδατα.
2. Για την κατάρτιση του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού προβλέπεται ότι μπορούν να χρησιμοποιούνται τα σχετικά μέσα και εργαλεία, περιλαμβανομένων αυτών που είναι ήδη διαθέσιμα σύμφωνα με το ν. 3882/2010 (Α'166), την Ολοκληρωμένη Θαλάσσια Πολιτική και άλλες συναφείς πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 11

(άρθρο 11 Οδηγίας 2014/89/ΕΕ)

Συνεργασία μεταξύ κρατών μελών

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 11 προβλέπεται το πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό. Συγκεκριμένα, η Γενική Γραμματεία Χωρικού Σχεδιασμού και Αστικού Περιβάλλοντος συνεργάζεται με τις αντίστοιχες αρμόδιες αρχές των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τα οποία η Ελληνική Δημοκρατία μοιράζεται θαλάσσια ύδατα με σκοπό να διασφαλίζεται ότι ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός είναι

συντονισμένος και έχει συνοχή σε όλη τη εν λόγω θαλάσσια περιοχή. Η συνεργασία λαμβάνει υπόψη, ιδίως, ζητήματα διακρατικού χαρακτήρα και επιδιώκεται μέσω

α) υφιστάμενων περιφερειακών θεσμικών δομών συνεργασίας, όπως οι περιφερειακές συμβάσεις για τη θάλασσα, μεταξύ των οποίων οι μηχανισμοί και οι δομές που προβλέπονται από τη Σύμβαση της Βαρκελώνης, και/ή
β) δικτύων ή δομών των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών, και/ή

γ) οποιασδήποτε άλλης μεθόδου που πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, όπως στο πλαίσιο της στρατηγικής για τη θαλάσσια λεκάνη της Μεσογείου ή/και της στρατηγικής για την Αδριατική θάλασσα και το Ιόνιο πέλαγος.

Άρθρο 12

(άρθρο 12 Οδηγίας 2014/89/ΕΕ)

Συνεργασία με τρίτες χώρες

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 12 προβλέπεται το πλαίσιο συνεργασίας της Ελληνικής Δημοκρατίας με τρίτες χώρες, εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό. Συγκεκριμένα, η αρμόδια αρχή όταν αναπτύσσει δράσεις που αφορούν στο θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό στις οικείες θαλάσσιες περιοχές, καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για τη δημιουργία πλαισίου συνεργασίας με τρίτες χώρες, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και τις διεθνείς συμβάσεις, όπως με την αξιοποίηση υφιστάμενων διεθνών φόρουμ ή με περιφερειακή θεσμική συνεργασία, μεταξύ των οποίων εντάσσεται η Περιφερειακή Σύμβαση για τη Μεσόγειο Θάλασσα (Σύμβαση της Βαρκελώνης).

Άρθρο 13

(άρθρο 14 Οδηγίας 2014/89/ΕΕ)

Παρακολούθηση και υποβολή εκθέσεων

Το άρθρο προβλέπει το πλαίσιο για την παρακολούθηση του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού και την υποβολή εκθέσεων προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Προβλέπεται ότι η Γενική Γραμματεία Χωρικού Σχεδιασμού και Αστικού Περιβάλλοντος διαβιβάζει υποχρεωτικά στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, και σε οποιαδήποτε άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη κατόπιν αιτήματος τους, αντίγραφα της εθνικής χωρικής στρατηγικής για το θαλάσσιο χώρο και των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων, συμπεριλαμβανομένου σχετικού επεξηγηματικού υλικού για την εφαρμογή του νόμου, μέσα σε τρεις (3) μήνες από την έγκρισή τους. Η ίδια υποχρέωση ισχύει και για τις επακόλουθες επικαιροποιήσεις, αναθεωρήσεις της εθνικής χωρικής στρατηγικής για το θαλάσσιο χώρο και των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΕΘΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2014/89/ΕΕ

ΣΥΣΤΑΣΗ-ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΦΟΡΕΩΝ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΝ

Άρθρο 14

(άρθρο 13 Οδηγίας 2014/89/ΕΕ)

Αρμόδια αρχή

Το άρθρο ορίζει ως αρμόδια αρχή με αποκλειστική ευθύνη για την εφαρμογή του νόμου τη Γενική Γραμματεία Χωρικού Σχεδιασμού και Αστικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

Ειδικότερα, η αρμόδια αρχή έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α) σχεδιάζει και καθορίζει, εντός των θαλάσσιων υδάτων και παράκτιων ζωνών, την έκταση και το περιεχόμενο του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού,

β) μεριμνά για την κατάρτιση της εθνικής χωρικής στρατηγικής για το θαλάσσιο χώρο και των θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων, στο πλαίσιο εφαρμογής των άρθρων 5, 6, 7, 8, 9, και 10,

γ) αξιολογεί την εφαρμογή του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού (εθνική χωρική στρατηγική για το θαλάσσιο χώρο και θαλάσσια χωροταξικά σχέδια), με την εκπόνηση σχετικών εκθέσεων και προβαίνει στην αναθεώρησή του, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 6,

δ) διαβουλεύεται με τις συναφείς αρχές άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τρίτων χωρών, στο πλαίσιο εφαρμογής των άρθρων 11 και 12 για τη διαμόρφωση συνεργασίας και κοινής προσέγγισης, καθώς και το συντονισμό των δράσεων τους που αφορούν στο θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό, σύμφωνα με τις γενικές κατευθύνσεις της εθνικής χωρικής στρατηγικής για το θαλάσσιο χώρο,

ε) εξασφαλίζει κάθε πρόσφορο μέσο, διαδικασία, μηχανισμό ή πρόγραμμα, για την εφαρμογή του παρόντος νόμου,

στ) λαμβάνει κάθε αναγκαίο μέτρο για τη διασφάλιση της συντονισμένης εφαρμογής του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού από τις εμπλεκόμενες δημόσιες αρχές και φορείς σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης (εθνικό, περιφερειακό και διεθνές ή διακρατικό επίπεδο),

ζ) αποτελεί σημείο επαφής προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα αρμόδια όργανά της για θέματα που αφορούν στην εφαρμογή της Οδηγίας 2014/89/ΕΕ,

η) εισηγείται, συντονίζει και οργανώνει τη συμμετοχή του ΥΠΕΝ σε διακρατικά/διασυνοριακά προγράμματα, με αντικείμενα που άπτονται της Θαλάσσιας Χωροταξίας,

θ) εποπτεύει και συντονίζει προγράμματα και μελέτες που άπτονται του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού,

ι) οφείλει να ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τυχόν μεταβολές των πληροφοριών που αφορούν τη νομική και διοικητική της υπόσταση, σύμφωνα με το Παράρτημα της Οδηγίας 2014/89/ΕΕ, εντός έξι (6) μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της μεταβολής.

Η Γενική Γραμματεία Χωρικού Σχεδιασμού & Αστικού Περιβάλλοντος για την υποστήριξη του έργου της, μπορεί να συστήνει μη αμειβόμενες ομάδες εργασίας εμπειρογνομόνων με συμμετοχή κατά περίπτωση εκπροσώπων δημοσίων αρχών και φορέων, καθώς επίσης και επιστημονικών φορέων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 15

Με τις προτεινόμενες μεταβατικές διατάξεις επιτυγχάνεται η αλληλοσυμπλήρωση και επικοινωνία μεταξύ των εργαλείων για το θαλάσσιο και το χερσαίο χωροταξικό σχεδιασμό, τα οφείλουν αποτελούν τμήματα μιας ενιαίας πολιτικής για το χώρο. Στην κατεύθυνση αυτή, ορίζεται ότι κατά την εκπόνηση των πρώτων θαλάσσιων χωροταξικών σχεδίων, λαμβάνονται υπόψη οι κατευθύνσεις των υφιστάμενων χωροταξικών σχεδίων και προγραμμάτων. Όμως, κατόπιν της θέσης σε ισχύ των θαλάσσιων σχεδίων, τα χερσαία χωροταξικά σχέδια τα οποία είτε εκπονούνται για πρώτη φορά είτε αναθεωρούνται, οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη τις κατευθύνσεις του σχεδιασμού για το θαλάσσιο χώρο, εφόσον ρυθμίζουν συναφή ζητήματα.

ΜΕΡΟΣ Β΄

ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Με τις διατάξεις των άρθρων 16 έως 33 του παρόντος προβλέπονται ειδικότερα τα ακόλουθα:

Άρθρο 16

(παρ. 8 του άρθρου 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513)

Το παρόν άρθρο αποτελεί ενσωμάτωση της παρ. 8 του άρθρου 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513 σύμφωνα με την οποία καταργείται το άρθρο 17 της Οδηγίας 2009/28/ΕΚ.

Με την εν λόγω ρύθμιση διαγράφονται οι ακόλουθες διατάξεις:

α) Η παρ. 3 του άρθρου 15Α του ν.3054/2002 (Α' 230) σχετικά με την ανάρτηση ειδικής σήμανσης από τους κατόχους άδειας λιανικής εμπορίας και άδειας διάθεσης βιοκαυσίμων στα σημεία πώλησης για την περιεκτικότητα πετρελαιοειδών σε βιοκαύσιμα.

β) Η παρ. 2 του άρθρου 17 του ν. 4062/2012, η οποία περιελάμβανε γενική πρόβλεψη για τη διπλή προσμέτρηση της συμμετοχής ενέργειας βιοκαυσίμων στις μεταφορές τα οποία παράγονται από απόβλητα, υπολείμματα, μη εδωδιμες κυτταρινούχες και λιγνικυτταρινούχες ύλες. Στο παρόν νομοσχέδιο εξειδικεύονται οι πρώτες ύλες και τα καύσιμα των οποίων το μερίδιο προσμετράται διπλά στον υπολογισμό της συμμετοχής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στις μεταφορές, με την προσθήκη σχετικού παραρτήματος στο ν.3468/2006.

Άρθρο 17

Τροποποίηση του άρθρου 1 του ν. 3468/2006

**(παρ. 1 του άρθρου 3 της Οδηγίας 2009/28/ΕΚ όπως τροποποιήθηκε με την
περίπτ. α΄ της παρ. 2 του άρθρου 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513)**

Το παρόν άρθρο αποτελεί ενσωμάτωση της περίπτ. α' της παρ. 2 του άρθρου 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513 και τροποποιεί διατάξεις του άρθρου 1 του ν.3468/2006 ώστε να καθοριστεί μέγιστο μερίδιο ενέργειας από βιοκαύσιμα και βιορευστά τα οποία παράγονται από σιτηρά και άλλα αμυλούχα, σακχαρούχα και ελαιούχα φυτά και από φυτά που καλλιεργούνται ως βασικές καλλιέργειες κυρίως για ενεργειακούς σκοπούς σε γεωργικές γαίες

Με στόχο τη μετάβαση σε προηγμένα βιοκαύσιμα και τον περιορισμό των επιπτώσεων από την έμμεση αλλαγή χρήσης γης, τίθεται περιορισμός στις ποσότητες βιοκαυσίμων και βιορευστών που παράγονται από συγκεκριμένες πρώτες ύλες.

Άρθρο 18

Τροποποίηση του άρθρου 2 του ν.3468/2006

(περιπτ. ιγ', ιδ' και ιε' του άρθρου 2 της Οδηγίας 2009/28/ΕΚ και άρθ. 2 παρ. 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513)

Το παρόν άρθρο αποτελεί ενσωμάτωση της παρ. 1 του άρθρου 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513 και τροποποιεί διατάξεις του άρθρου 2 του ν.3468/2006 ώστε να προστεθούν οι ορισμοί της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513, οι οποίοι έχουν υιοθετηθεί όπως αναφέρονται στην Οδηγία. Συγκεκριμένα ορίζονται οι έννοιες: απόβλητα, αμυλούχα φυτά, λιγνοκυτταρινούχες ύλες, μη εδώδιμες κυτταρινούχες ύλες, υπόλειμμα μεταποίησης, ανανεώσιμα υγρά και αέρια καύσιμα κίνησης μη βιολογικής προέλευσης, υπολείμματα από τη γεωργία, την υδατοκαλλιέργεια, την αλιεία και τη δασοκομία, βιοκαύσιμα και βιορευστά χαμηλού κινδύνου έμμεσης αλλαγής στη χρήση γης.

Επιπλέον, ο ν.3468/2006 συμπληρώνεται με τους ορισμούς της «πραγματικής τιμής», «τυπικής τιμής» και «προκαθορισμένης τιμής» της Οδηγίας 2009/28/ΕΚ. Τέλος, προστίθενται οι ορισμοί του «οικονομικού φορέα», «φορέα επαλήθευσης» και του «προμηθευτή» για την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων.

Άρθρο 19

Τροποποίηση του άρθρου 2Α του ν. 3468/2006

(παρ. 4 του άρθρου 3 της Οδηγίας 2009/28/ΕΚ όπως τροποποιήθηκε με τις περιπτ. β' και δ' παρ. 2 του άρθρου 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513 και παρ. 5 του άρθρου 5 της Οδηγίας 2009/28/ΕΚ όπως τροποποιήθηκε με παρ. 3 του άρθρου 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513)

Το παρόν άρθρο αποτελεί ενσωμάτωση των περιπτ. β' και δ' της παρ. 2 και παρ. 3 του άρθρου 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513 και τροποποιεί διατάξεις του άρθρου 2Α του ν.3468/2006 σχετικά με τον υπολογισμό του μεριδίου ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στον τομέα των μεταφορών. Με τις εν λόγω ρυθμίσεις καθορίζονται οι πρώτες ύλες και τα καύσιμα που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του υποστόχου από προηγμένα βιοκαύσιμα, καθορίζεται το ανώτατο μερίδιο συμμετοχής των βιοκαυσίμων που προέρχονται από εδώδιμες πρώτες ύλες σε 7%, προβλέπονται πρώτες ύλες για την παραγωγή βιοκαυσίμων των οποίων το μερίδιο προσμετράται διπλά στον υπολογισμό της συμμετοχής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στις μεταφορές, παρέχεται η δυνατότητα αυξημένης συνεισφοράς της ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στον τομέα των μεταφορών και περιλαμβάνονται προβλέψεις για τον καλύτερο έλεγχο αναφορικά με την τήρηση των κριτηρίων αειφορίας των βιοκαυσίμων και των βιορευστών.

Άρθρο 20

Τροποποίηση του άρθρου 21 του ν. 3468/2006

(παρ. 1 του άρθρου 22 της Οδηγίας 2009/28/ΕΚ όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 9 του άρθρου 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513, παρ. 2 του άρθρου 22 της Οδηγίας 2009/28/ΕΚ, παρ. 2 του άρθρου 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513)

Το παρόν άρθρο αποτελεί ενσωμάτωση της παρ. 9 του άρθρου 2 και της παρ. 2 του άρθρου 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513 και αφορά τη συμπερίληψη στην έκθεση που υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 21 του ν.3468/2006 στοιχείων βιοκαυσίμων και βιορευστών τα οποία προκαλούν εκπομπές λόγω έμμεσης αλλαγής χρήσης γης. Επιπλέον, προβλέπεται η υποβολή έκθεσης το 2020 σχετικά με την επίτευξη του υποστόχου 0,2% για τα προηγμένα βιοκαύσιμα διευκρινίζοντας τους λόγους οποιασδήποτε ανεπάρκειας.

Άρθρο 21

**Τροποποίηση του άρθρου 32Α του ν. 3468/2006
(παρ. 1 και 2 του άρθρου 6 της Οδηγίας 2009/28/ΕΚ όπως αντικαταστάθηκαν με
την παρ. 4 του άρθρου 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513)**

Το παρόν άρθρο αποτελεί ενσωμάτωση της παρ. 4 του άρθρου 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513 και τροποποιεί διατάξεις του άρθρου 32Α του ν.3468/2006 σχετικά με τη στατιστική μεταβίβαση συγκεκριμένης ποσότητας ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές από ή προς άλλο κράτος μέλος.

Άρθρο 22

Με το παρόν άρθρο προστίθενται άρθρα 32ζ, 32η και 32θ στο ν.3468/2006 που αφορούν τα άρθρα 17, 18 και 19 της Οδηγίας 2009/28/ΕΚ όπως τροποποιούνται με την περίπτ. α' της παρ. 5 και την περίπτ. α' της παρ. 7 του άρθρου 2 της Οδηγίας (ΕΚ) 2015/1513, σχετικά με τα κριτήρια αειφορίας των βιοκαυσίμων και βιορευστών, την επαλήθευση της τήρησης των κριτηρίων αειφορίας και τον υπολογισμό του αντίκτυπου των βιοκαυσίμων και βιορευστών στα αέρια θερμοκηπίου. Οι τροποποιούμενες διατάξεις αναφέρονται ειδικότερα στο κριτήριο της μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου καθώς και στην υποβολή τυπικών τιμών αερίων του θερμοκηπίου στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Το άρθρο 32ι, το οποίο προστίθεται στο ν.3468/2006 με το ίδιο άρθρο του νομοσχεδίου, αναφέρεται στην προσάρτηση παραρτημάτων και ειδικότερα στην προσάρτηση του Παραρτήματος V της Οδηγίας 2009/28/ΕΕ όπως αυτό τροποποιείται με το Παράρτημα II της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513 και των Παραρτημάτων VIII και IX της Οδηγίας 2009/28/ΕΚ όπως αυτά προστίθενται με το Παράρτημα II της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513.

Επιπλέον προβλέπεται η δυνατότητα προσαρμογής ορισμένων εκ των ανωτέρω παραρτημάτων στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο, μετά από σχετική πράξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Άρθρο 23

Αντικατάσταση του άρθρου 19 του ν. 4062/2012

(άρθρο 2 της Οδηγίας 98/70/ΕΚ όπως τροποποιείται με την παρ. 2 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2009/30/ΕΚ και την παρ. 1 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2015/1513 (ΕΕ) και άρθρο 2 της Οδηγίας 2015/652 (ΕΕ))

Με το παρόν άρθρο αντικαθίσταται το άρθρο 19 του ν.4062/2012 και ενσωματώνονται οι ορισμοί της παρ. 1 του άρθρου 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513 καθώς και οι ορισμοί του άρθρου 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/652, οι οποίοι έχουν υιοθετηθεί όπως αναφέρονται στην Οδηγία. Συγκεκριμένα ορίζονται οι έννοιες: ανανεώσιμα υγρά και αέρια καύσιμα κίνησης μη βιολογικής προέλευσης, αμυλούχα φυτά, βιοκαύσιμα χαμηλού κινδύνου έμμεσης αλλαγής στη χρήση γης, κατάλοιπο μεταποίησης, υπολείμματα από τη γεωργία, την υδατοκαλλιέργεια, την αλιεία και τη δασοκομία, εκπομπές κατά το πρώτο στάδιο, φυσική ασφαλτος, πισσούχος σχιστόλιθος, βασικό πρότυπο καυσίμου, συμβατικό αργό πετρέλαιο.

Επιπλέον προστίθενται οι ορισμοί της Οδηγίας 98/70/ΕΚ όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν με την Οδηγία 2009/30/ΕΚ. Τέλος, προστίθενται οι ορισμοί του «οικονομικού φορέα» και του «φορέα επαλήθευσης» για την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων.

Άρθρο 24

(άρθ. 7α της Οδηγίας 98/70/ΕΚ όπως προστέθηκε με το άρθρο 1 περίπτωση 5 της Οδηγίας 2009/30/ΕΚ και όπως τροποποιείται με τις περιπτ. α' και δ' της

παρ. 2 του άρθ. 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513, άρθρα 1 και 3 έως 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/652)

Με το παρόν άρθρο προστίθεται άρθρο 19Α του ν. 4062/2012 που αφορά το άρθρο 7α της Οδηγίας 98/70/ΕΚ όπως αυτό τροποποιείται με την Οδηγία (ΕΕ) 2015/1513 καθώς και να ενσωματωθούν οι διατάξεις της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/652, αναφορικά με την υποχρέωση μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου από τους προμηθευτές καυσίμων.

Οι ρυθμίσεις του παρόντος άρθρου περιλαμβάνουν τόσο τις διατάξεις του άρθρου 7α της Οδηγίας 98/70/ΕΚ όσο και τις διατάξεις των περίπτ. α' και δ' της παρ. 2 του άρθρου 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513 καθώς και τις διατάξεις των άρθρων 1 και 3 έως 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/652, οι οποίες ενσωματώνονται.

Οι διατάξεις των Οδηγιών (ΕΕ) 2015/1513 και (ΕΕ) 2015/652 που ενσωματώνονται αφορούν την υποχρέωση μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και υποβολής εκθέσεων που τίθεται στους προμηθευτές καυσίμων στον τομέα των οδικών μεταφορών. Ειδικότερα:

α) καθορίζεται η μέθοδος υπολογισμού των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου από τα παρεχόμενα καύσιμα και ενέργεια και οι απαιτήσεις υποβολής σχετικής έκθεσης από τους προμηθευτές καυσίμων,

β) καθορίζονται οι απαιτήσεις υποβολής εθνικής έκθεσης από την αρμόδια αρχή προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή,

γ) καθορίζεται βασικό πρότυπο καυσίμου ώστε οι προμηθευτές να συγκρίνουν τις μειώσεις που έχουν επιτύχει όσον αφορά τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου κύκλου ζωής από τα παρεχόμενα καύσιμα ή ενέργεια,

δ) καθορίζονται οι απαιτήσεις σχετικά με τη δυνατότητα συμβολής της ηλεκτρικής ενέργειας που παρέχεται σε οδικά οχήματα,

ε) προβλέπεται η δυνατότητα συμβολής των βιοκαυσίμων που χρησιμοποιούνται στις αερομεταφορές στην υποχρέωση μείωσης των εκπομπών.

Επιπλέον, παρέχονται εξουσιοδοτήσεις για την έκδοση υπουργικών αποφάσεων σχετικά με α) την επιβολή κυρώσεων για μη τήρηση των υποχρεώσεων που προκύπτουν από το παρόν άρθρο, β) την εξειδίκευση των απαιτήσεων σχετικά με την επιλεξιμότητα και τον τρόπο υπολογισμού των μειώσεων εκπομπών κατά το πρώτο στάδιο και γ) τον καθορισμό των απαιτούμενων δράσεων που υλοποιεί το Κέντρο Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας για την υποστήριξη της αρμόδιας αρχής σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 25

Αντικατάσταση του άρθρου 20 του ν. 4062/2012

Με το παρόν άρθρο αντικαθίσταται το άρθρο 20 του ν.4062/2012 που αφορά το άρθρο 7β της Οδηγίας 98/70/ΕΚ όπως τροποποιείται με την περίπτ. α' της παρ. 3 του άρθρου 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513, σχετικά με τα κριτήρια αειφορίας των βιοκαυσίμων. Οι τροποποιούμενες διατάξεις αναφέρονται ειδικότερα στο κριτήριο της μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου.

Άρθρο 26

Αντικατάσταση του άρθρου 21 του ν. 4062/2012

Με το παρόν άρθρο αντικαθίσταται το άρθρο 21 του ν.4062/2012 που αφορά το άρθρο 7γ της Οδηγίας 98/70/ΕΚ σχετικά με την επαλήθευση της τήρησης των κριτηρίων αειφορίας για τα βιοκαύσιμα.

Άρθρο 27

Αντικατάσταση του άρθρου 22 του ν. 4062/2012

Με το παρόν άρθρο αντικαθίσταται το άρθρο 22 του ν.4062/2012 που αφορά το άρθρο 7δ της Οδηγίας 98/70/ΕΚ όπως τροποποιείται με την παρ. 5 του άρθρου 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513, σχετικά με τον υπολογισμό του κύκλου ζωής των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από βιοκαύσιμα. Οι τροποποιούμενες διατάξεις αναφέρονται ειδικότερα στην υποβολή τυπικών τιμών αερίων του θερμοκηπίου στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Άρθρο 28

Αντικατάσταση του άρθρου 36 του ν. 4062/2012

Το παρόν άρθρο αναφέρεται στην προσάρτηση παραρτημάτων στο ν.4062/2012 και ειδικότερα στην προσάρτηση του παραρτήματος IV της Οδηγίας 98/70/ΕΕ όπως αυτό τροποποιείται με το παράρτημα Ι της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513, του παραρτήματος V της Οδηγίας 98/70/ΕΕ όπως αυτό προστίθεται με το παράρτημα Ι της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513 και στην προσάρτηση των παραρτημάτων Ι, ΙΙ, ΙΙΙ και ΙV της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/652. Επιπλέον προβλέπεται η δυνατότητα προσαρμογής ορισμένων εκ των ανωτέρω παραρτημάτων στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο, μετά από σχετική πράξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Άρθρο 29

Τροποποίηση του άρθρου 15Α του ν. 3054/2002

Με το παρόν άρθρο θεσπίζεται υποχρέωση ανάμειξης της βενζίνης που καταναλώνεται εγχώρια για χρήση στις μεταφορές είτε με αυτούσια βιοαιθανόλη είτε με βιοαιθέρες που παράγονται από αλκοόλες βιολογικής προέλευσης, με έναρξη το 2019 και πρόβλεψη για αύξηση της εν λόγω υποχρέωσης. Η θέσπιση της υποχρέωσης αυτής έχει στόχο την περαιτέρω προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές μέσω της αύξησης συμμετοχής των βιοκαυσίμων στην τελική κατανάλωση ενέργειας στις μεταφορές, σε συνάφεια με τις λοιπές διατάξεις του νομοσχεδίου, στο πλαίσιο της εθνικής και κοινοτικής πολιτικής σχετικά με τον υποχρεωτικό στόχο περί μεριδίου ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές 10% το 2020 και τη μείωση εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου.

Άρθρο 30

Με το παρόν άρθρο προβλέπεται η εφαρμογή των διατάξεων του ν. 3468/2006 σχετικά με τα κριτήρια αειφορίας των βιοκαυσίμων, για την τήρηση των υποχρεώσεων του ν. 3054/2002 (Α'230) που αφορούν την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές. Η ρύθμιση αυτή συνάδει με τις διατάξεις του άρθρου 17 της Οδηγίας 2009/28/ΕΚ, σύμφωνα με τις οποίες η ενέργεια από βιοκαύσιμα και βιορευστά λαμβάνεται υπόψη για την αξιολόγηση της τήρησης των υποχρεώσεων που αφορούν την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές μόνο εφόσον πληρούνται τα κριτήρια αειφορίας του ίδιου άρθρου.

Άρθρο 31

Με το παρόν άρθρο εισάγονται μεταβατικές διατάξεις.

Άρθρο 32

Με το παρόν άρθρο προσαρτώνται τα παραρτήματα 1 έως 6 στο ν.3468/2006 ώστε να προσαρτηθεί το παράρτημα ΙΙ της οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513. Ειδικότερα:

α) προσαρτώνται εκ νέου τα παραρτήματα ΙΙ, ΙΙΙ και VΙΙ της Οδηγίας 2009/28/ΕΚ στο ν.3468/2006, τα οποία είχαν ενσωματωθεί με το παράρτημα Γ του ν.4062/2012,

β) προσαρτάται το παράρτημα V της Οδηγίας 2009/28/ΕΚ στο ν.3468/2006 όπως αυτό τροποποιείται με το σημείο 1 του παραρτήματος ΙΙ της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513, ως προς τις ετήσιες εκπομπές από τη μεταβολή των αποθεμάτων άνθρακα λόγω αλλαγής της χρήσης γης.

β) προσαρτάται νέο παράρτημα VIII της Οδηγίας 2009/28/EK στον ν.3468/2006 με προσωρινές εκτιμώμενες εκπομπές λόγω έμμεσης αλλαγής της χρήσης γης από πρώτες ύλες βιοκαυσίμων και βιορευστών, το οποίο αποτελεί ενσωμάτωση του σημείου 2 του παραρτήματος II της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513,

γ) προσαρτάται νέο παράρτημα IX της Οδηγίας 2009/28/EK στον ν.3468/2006 με πρώτες ύλες και καύσιμα, των οποίων το μερίδιο στον στόχο συμμετοχής της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στον τομέα των μεταφορών θεωρείται ότι είναι το διπλάσιο του ενεργειακού περιεχομένου τους, το οποίο αποτελεί ενσωμάτωση του σημείου 3 του παραρτήματος II της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513.

Άρθρο 33

Με το παρόν άρθρο προσαρτώνται τα παραρτήματα στο ν.4062/2012 ώστε να ενσωματωθούν τα παραρτήματα I της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513 και τα παραρτήματα I έως IV της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/652. Ειδικότερα:

α) το παράρτημα Β τροποποιείται με το σημείο 1 του παραρτήματος I της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513, ως προς τις ετήσιες εκπομπές από τη μεταβολή των αποθεμάτων άνθρακα λόγω αλλαγής της χρήσης γης, ,

β) αντικαθίσταται το παράρτημα Γ με παράρτημα σχετικά με προσωρινές εκτιμώμενες εκπομπές λόγω έμμεσης αλλαγής της χρήσης γης από πρώτες ύλες βιοκαυσίμων και βιορευστών, το οποίο αποτελεί ενσωμάτωση του σημείου 2 του παραρτήματος I της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1513,

γ) προσαρτάται νέο παράρτημα Δ που καθορίζει τη μέθοδο υπολογισμού και υποβολής εκθέσεων από προμηθευτές σχετικά με την ένταση εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κύκλου ζωής των καυσίμων και της ενέργειας, το οποίο αποτελεί ενσωμάτωση του παραρτήματος I της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/652,

δ) προσαρτάται νέο παράρτημα Ε σχετικά με τον υπολογισμό του βασικού προτύπου καυσίμου των ορυκτών καυσίμων, το οποίο αποτελεί ενσωμάτωση του παραρτήματος II της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/652,

ε) προσαρτάται νέο παράρτημα ΣΤ σχετικά με την υποβολή της εθνικής έκθεσης στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το οποίο αποτελεί ενσωμάτωση του παραρτήματος III της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/652,

στ) προσαρτάται νέο παράρτημα Ζ με το μορφότυπο για την υποβολή εκθέσεων από τους προμηθευτές καθώς και για την υποβολή της εθνικής έκθεσης, το οποίο αποτελεί ενσωμάτωση του παραρτήματος IV της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/652,

Άρθρο 134

Τροποποιήσεις του Ν.4495/2017

Με την παρούσα προσθήκη της παραγράφου 1 συστήνονται νέες περιφερειακές διευθύνσεις ελέγχου δόμησης προς διευκόλυνση του έργου στις Κυκλάδες.

Στις παραγράφους 2 έως και 12 επιχειρούνται νομοτεχνικές βελτιώσεις και διορθώσεις. Στην παράγραφο 13 ρυθμίζεται αρμοδιότητα των ΠΕΣΥΠΟΘΑ για έλεγχο των προσφυγών κατά των ανακλήσεων των δηλώσεων υπαγωγής, στις οποίες προβαίνουν τα τοπικά παρατηρητήρια αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αποφάσεως δικαιοδοτικού οργάνου (ΣΥΠΟΘΑ ή Επιτροπής Ενστάσεων Αυθαιρέτων, κλπ).

Στις παραγράφους 14 έως 16 ομοίως βελτιώσεις νομοτεχνικές, ενώ στην παράγραφο 17 ρυθμίζονται ζητήματα μεταβατικών διατάξεων στην λειτουργία των ΣΑ και ΚΕΣΑ.

Στις παραγράφους 18 έως και 20 τυποποιούνται κατηγορίες αδειών. Στο άρθρο 21 δίδεται εξουσιοδότηση ρητή και ορισμένη για έκδοση υπουργικής απόφασης που θα ορίζει το ζήτημα του τέλους ανταπόδοσης.

Στις παραγράφους 22 έως και 25 επιχειρούνται λεκτικές διορθώσεις και νομοτεχνικές τροποποιήσεις. τις παραγράφους 26 και 27 προβλέπονται μεταβατικές διατάξεις. Στην παράγραφο 28 ρυθμίζεται το ζήτημα που αφορά σε μεταβίβαση συμβολαίων που δεν υπάρχει οικοδομική άδεια. Στην παράγραφο 34 βελτιώνεται νομοτεχνικά το άρθρο 98 ώστε να περιλαμβάνει και τους συγκυρίους σε αυτοτελή κτίσματα (άνευ δηλαδή συστάσεως οριζόντιας ιδιοκτησίας). Επιπλέον στην περίπτωση β της ίδιας παραγράφου τροποποιείται η παράγραφος 5 του άρθρου 98 του ν.4495/2017, ώστε να χορηγείται δικαίωμα υπαγωγής στο νόμο σε συγκύριο σε κοινόχρηστο τμήμα εφόσον το αυθαίρετο υφίσταται εκ του χρόνου κατασκευής της οικοδομής ή είναι κοινό σε όλους τους ορόφους, χωρίς όμως δικαίωμα μονομερούς τροποποίησης της σύστασης. Το δικαίωμα αυτό χορηγείται μόνο αν πληρούνται σωρευτικά και οι δύο προϋποθέσεις. Στις παραγράφους 32 έως και 34 επιχειρούνται ομοίως νομοτεχνικές βελτιώσεις. Στην παράγραφο 35 δίδεται ρητή εξουσιοδότηση στον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας για έκδοση ΥΑ που θα ρυθμίζει την εκπόνηση μελετών στατικής επάρκειας, προϋποθέσεις και συνέπειες στη συμμόρφωση. Στην παράγραφο 37 μετατίθενται οι ημερομηνίες υπαγωγής, με δεδομένο την προσαρμογή της διοίκησης στο νέο νόμο. Στις παραγράφους 36 και 38 γίνονται βελτιώσεις νομοτεχνικές. Στην παράγραφο 39 προστίθενται περιπτώσεις αα και ββ ως εξής: αα) Όταν για το ίδιο ακίνητο ή ιδιοκτησία υποβάλλεται ταυτόχρονα υπαγωγή για νομιμοποίηση τμήματος αυτού και διατήρηση του υπολοίπου τμήματος κατά τις διατάξεις του άρθρου 97, η άδεια νομιμοποίησης εκδίδεται εφ' όσον δεν υφίσταται στατική και λειτουργική εξάρτηση των δύο τμημάτων. Στην περίπτωση αυτή καταβάλλεται παράβολο για το σύνολο της επιφανείας του αυθαιρέτου και ενιαίο ειδικό πρόστιμο μόνο για την επιφάνεια αυτού που δεν νομιμοποιείται. ββ) Στην περίπτωση, κατά την οποία για το ίδιο ακίνητο ή ιδιοκτησία υφίσταται λειτουργική ή στατική εξάρτηση που αποκλείει τη δυνατότητα έκδοσης άδειας νομιμοποίησης:

i) το τμήμα που παραβιάζει τις ισχύουσες πολεοδομικές διατάξεις, δύναται να υπαχθεί στις διατάξεις αναστολής επιβολής κυρώσεων του άρθρου 97 και να διατηρηθεί για το χρονικό διάστημα που προβλέπεται στον παρόντα, μετά την καταβολή του παραβόλου και του ενιαίου ειδικού προστίμου που αντιστοιχεί στην επιφάνειά του, ii) το τμήμα που πληροί τις ισχύουσες πολεοδομικές διατάξεις ή εκείνες που ίσχυαν κατά το χρόνο ανέγερσής του και είναι δυνατόν να νομιμοποιηθεί μετά την απομάκρυνση / καθαίρεση του άνω αναφερόμενου τμήματος (i), δύναται να υπαχθεί στις διατάξεις αναστολής επιβολής κυρώσεων του άρθρου 97 παρόντος με την καταβολή του παραβόλου που αντιστοιχεί στην επιφάνειά του και του είσοσι τοις εκατό (20%) του ενιαίου ειδικού προστίμου. Για τη μελλοντική δυνατότητα στατικής επάρκειας και αυτοτέλειας του εν λόγω τμήματος, υποβάλλεται συμπληρωματικά τεχνική έκθεση αρμόδιου μηχανικού.

Στην ανωτέρω περίπτωση ββ, ο στατικός έλεγχος της παραγράφου η του άρθρου 99 αφορά στο σύνολο του αυθαιρέτου.

Στην παράγραφο 40 ρητώς ρυθμίζεται η υπαγωγή στις διατάξεις του παρόντος για ζητήματα αλλαγής χρήσεως, ρύθμιση που υπήρχε σε όλους τους προγενέστερους νόμους (ν.4178/2013 και ν.4014/2011).

Στην παράγραφο 41 διευκρινίζεται ότι το ΠΕΣΥΠΟΘΑ είναι αρμόδιο να κρίνει σε περίπτωση ανάκληση διοικητικής άδειας από την διοίκηση εάν αυτή οφείλεται σε υπαιτιότητα ή μη του διοικουμένου (υποβολή αναληθών, ψευδών στοιχείων) κατ'αναλογία της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου 110 ν.4495/2017. Στην παράγραφο 43 συμπληρώνεται το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο ως προς τις αυθαίρετες κατασκευές, αλλαγές χρήσης ή προσθήκες σε κτίρια και εγκαταστάσεις που βρίσκονται σε οικισμούς κατοικιών που έχουν κατασκευαστεί από τον

τέως Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας (Ο.Ε.Κ.) και έχουν ήδη παραχωρηθεί οριστικά στους δικαιούχους. Αντιμετωπίζεται, παράλληλα, το πρακτικό πρόβλημα που ανακύπτει ως προς τον υπολογισμό των προστίμων για τις ειδικότερες αυτές περιπτώσεις αυθαιρεσιών που οφείλονται στη διαχείριση των ακινήτων από τους οριστικούς δικαιούχους.

Οι λοιπές παράγραφοι επιλύουν νομοτεχνικά ζητήματα και αποσαφηνίζουν τις διατάξεις.

Άρθρο 35

Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 της προτεινόμενης ρύθμισης συμπληρώνεται το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν.1929/1991 (Α' 19), όπως ισχύει και προστίθεται πρόβλεψη για σύσταση ζώνης δουλείας 0,5 μέτρου εκατέρωθεν του άξονα του καλωδίου των οπτικών ινών, που συνοδεύουν αγωγούς φυσικού αερίου του Εθνικού Συστήματος Μεταφοράς Αερίου (ΕΣΦΑ), κατ' αντιστοιχία με τα ισχύοντα για το καλώδιο καθοδικής προστασίας, σε περιπτώσεις όπου για τη διέλευση του αγωγού εφαρμόζεται η μέθοδος της οριζόντιας κατευθυνόμενης διάτρησης.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 της προτεινόμενης ρύθμισης συμπληρώνεται η περίπτωση δ' της παράγραφου 1 του άρθρου 4 του ν.1929/1991 (Α' 19), όπως ισχύει και προστίθεται πρόβλεψη για απαγόρευση δόμησης σε ζώνη πλάτους 0,5 μέτρων εκατέρωθεν του άξονα του καλωδίου των οπτικών ινών, όπως ανωτέρω.

Με τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 της προτεινόμενης ρύθμισης συμπληρώνεται η παράγραφος 2 του άρθρου 166 του ν.4001/2011 (Α' 179) και η παράγραφος 1 του άρθρου 167 του ίδιου νόμου και εισάγονται οι ως άνω προβλέψεις των παραγράφων 1 και 2 της προτεινόμενης ρύθμισης και για αγωγούς Ανεξάρτητων Συστημάτων Μεταφοράς Αερίου (ΑΣΦΑ).

Σκοπός των προτεινόμενων ρυθμίσεων είναι η αντιμετώπιση τεχνικών προβλημάτων που προκύπτουν κατά την κατασκευαστική φάση με τη συμπλήρωση του θεσμικού πλαισίου σύμφωνα με τις βέλτιστες πρακτικές για την ασφαλή εγκατάσταση και λειτουργία των αγωγών φυσικού αερίου.

Με την παράγραφο 5 διορθώνεται η παράγραφος 1 του άρθρου 172 του ν.4001/2011 (Α' 179) και η εκ παραδρομής παραπομπή στο άρθρο 165 του ν.4001/2011 αντικαθίσταται με την ορθή παραπομπή στο άρθρο 166 του ίδιου νόμου.

Άρθρο 36

Προσαρτάται Παράρτημα, το οποίο καθορίζει τις απαραίτητες πληροφορίες που παρέχονται από την αρμόδια αρχή του άρθρου 14 προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Άρθρο 37

Έναρξη ισχύος.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

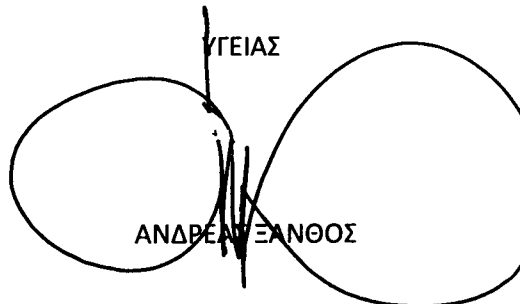
ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ

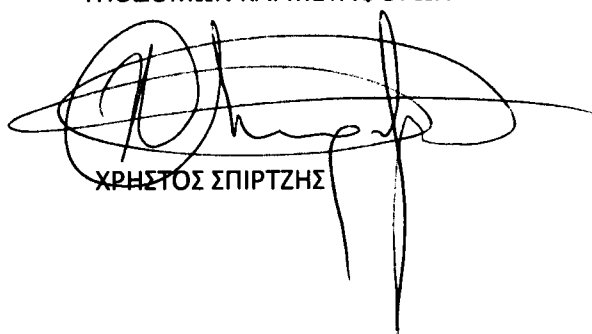
ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΘΟΣ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

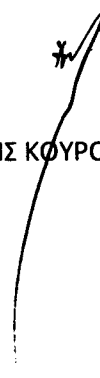
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ

ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ

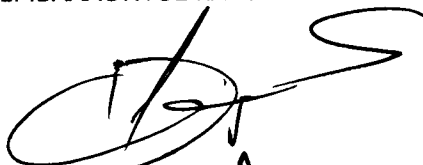
ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

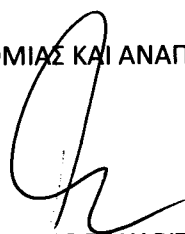
ΟΙ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΕΣ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΣΟΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΡΙΤΣΗΣ

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ